

[Connie Hedegaard]

ser på at bibringe de unge en almenviden, en historisk kulturel viden. Fælles referencerammer er vigtige i et samfund, hvor tendensen til at være uden faste holdepunkter, ikke mindst takket være opsplittede familier, er markant, og en sådan ballast er også en nødvendig forudsætning for det andet nøgleord for ungdomsåret: deltagelse. Unge skal forholde sig kritisk til omverdenen, men skal kritikken have mening, må den være baseret på viden og indsigt, så den er fulgt op af alternative løsningsforslag.

Skærmkulturen rummer mange positive muligheder, men den indebærer også en fare for, at nogle få manipulerer de mange via skærmen. Skal man kunne forholde sig til informationsstrømmen, er baggrundsviden uundværlig, men det er selvsagt også vigtigt, at de unges kritik har mulighed for at blive kanaliseret frem, og her kan ungdomsåret være én mulighed, men jeg var også glad for undervisningsministerens bemærkninger om, at vi snart vil se en pjece med nærmere anvisninger på, hvordan de unges muligheder for indflydelse på uddannelsesinstitutioner og i skolerne kan styrkes. I den forbindelse håber vi, at ministeren vil se på muligheden af at lovfæste og styrke elevrådene i folkeskolen.

En fornyelse i de politiske partiers måde at mødes på – måske ikke mindst omkring sociale aktiviteter – ville givetvis også tiltrække flere i aldersgruppen 20–40 år, en gruppe, som i dag er temmelig underrepræsenteret i det organiserede politiske liv, hvorved de har frasagt sig den direkte mulighed for øget politisk indflydelse. I det hele taget bør ungdomsåret sætte fokus på de indflydelsesmuligheder, som unge rent faktisk har, men som alt for få gør brug af, et arbejde, der specielt må lægges i ungdommens egne organisationer.

Kommunalvalgene til efteråret er en oplagt chance for at give ungdommen mulighed for indflydelse og ansvar, hvorfor det konservative folkeparti håber, at man ude omkring i kommunerne vil give unge placeringer, som viser, at man værdsætter deres deltagelse og deres synspunkter.

Men vil ungdommen høres, må den også forsøge at se tingene i sammenhæng. Et godt eksempel er fredsdebatten, som jo ligger i det tredje nøgleord. Det er for let at hoppe med på de enkle slagord. Skal synspunkterne og

kravene have vægt, forudsætter det fordybelse i problemernes komplicerede sammenhæng. Lad os håbe, at ungdomsåret også vil blive brugt til at fokusere på, hvordan vi reelt opnår mere tryghed, mindre angst.

Fra politisk side skal vi i ungdomsåret arbejde på at skaffe flere uddannelsespladser og flere arbejds- og praktikpladser, ligesom vi må arbejde for en forbedret uddannelsesstøtte, en fortsat forbedring af samfundsøkonomien samt bevarelse og udvikling af gode fritids- og kulturtilbud. Kort sagt skal vi skabe mere frihed, ansvar og tryghed.

I et ungdomsår må det imidlertid være rimeligt også at bede ungdommen selv komme med forslag til, hvordan vi på længere sigt skal forme samfundet. Det ville således være nyttigt, om ungdomsåret blev brugt til at kigge lidt længere frem, end vi normalt tager os tid til. Jeg tror, vi her i folketinget og i de politiske partier generelt ville have godt af at blive præsenteret for unges perspektiver og visioner, og ungdommen har faktisk masser af ideer, tanker og initiativ. Ungdommen er langtfra kun problemer; tværtimod findes der hos ungdommen utrolig mange positive kvaliteter, som vi har brug for fremover, og som vi som politikere kan hente megen inspiration fra.

Så skal jeg til sidst sige, at vi kan støtte socialdemokratiets dagsorden. Vi håber ikke, at et sådant udvalg bare bliver en syltekrukke, men at vi kan få nogle gode diskussioner i det.

Helge Sander (V):

Den officielle overskrift over ungdomsåret er: »Deltagelse, udvikling og fred«, men jeg vil i stedet forsøge at sammenfatte opgaven under overskriften: »Fremtiden«.

Fremtiden tilhører mere end nogen anden gruppe ungdommen. Derfor er de fleste overordnede politiske beslutninger af afgørende betydning for de unge. Det mest elementære krav, der kan stilles, må være, at fremtiden ikke allerede nu pantsættes ved offentlig gældsætning og gældsstiftelse over for udlandet. Socialdemokratiets regeringer gennem tiderne har jo haft en tendens til at tage forskud på den fremtidige indtjening, og det er akkurat det samme som at reducere det antal af fritidsgrader, der står til rådighed for fremtidige generationer.